

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. S. i Z. S.

przeciwko E. K.

o opróżnienie lokalu mieszkalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 kwietnia 2016 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 10 grudnia 2015 r.,

- 1) oddała zażalenie,**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 10 grudnia 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od wyroku tego Sądu z dnia 2 czerwca 2015 r. W uzasadnieniu wyjaśnił, że sprawa dotyczy opróżnienia lokalu mieszkalnego. W związku z tym wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego powinna być w sprawie ustalona stosownie do art. 23 lub 23² k.p.c. Po sprawdzeniu okazało się jednak, że tak ustalona wartość przedmiotu zaskarżenia jest znacznie niższa od podanej w skardze i nie sięga 50.000 zł, tj. pułapu warunkującego w myśl art. 398² § 1 k.p.c. dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe.

W zażaleniu skarżąca podniosła, że na kwotę 50.000 zł podaną jako wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego została wskazana już wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji. Zaznaczyła, że wartość przedmiotu sporu może być zakwestionowane wyłącznie w trybie art. 25 i 26 k.p.c., a podana w apelacji wartość zaskarżenia nie została zakwestionowana przez sąd drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Niezbadanie na wcześniejszym etapie postępowania wartości przedmiotu zaskarżenia nie eliminuje możliwości weryfikacji prawidłowości wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej. Sąd drugiej instancji oraz Sąd Najwyższy są uprawnione do sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej. Badanie wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej ma na celu sprawdzenie, czy skarga kasacyjna jest dopuszczalna ze względu na wymaganą w art. 398² § 1 k.p.c. wartość zaskarżenia i nie może być utożsamiane ze sprawdzeniem wartości przedmiotu sporu (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 1997 r., III CKN 71/97 i 16 lutego 2012 r., III CZ 6/12).

Sąd Okręgowy był zatem uprawniony do dokonania w ramach oceny dopuszczalności wniesionej skargi kasacyjnej sprawdzenia wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia. Z pisma Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 12 października 2015 r. (k. 185) wynikało, że miesięczny wymiar opłat za mieszkanie zajmowane przez pozwaną wynosi 573,01 zł, a to uzasadniało ustalenie wartości przedmiotu sporu i zaskarżenia zarówno apelacyjnego, jak kasacyjnego - tak jak przyjął Sąd

Okręgowy - w wysokości 1720 zł., tj. kwoty znacznie niższej od minimalnego progu zaskarżenia kasacyjnego określonego w art. 398² § 1 k.p.c.,

Mając to na względzie Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., a o kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w związku z § 10 pkt 1 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461) oraz § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).

kc

db